

עלון מס' 75

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת כי תשא

אהבת הבריות של אברהם אבינו

[**הערה:** נושא זה **לא מופיע** בפרשתנו, נראה כי מרוב חיוניותו וחיבתו אצל הרצי"ה זצ"ל
'גלש' בשיחתו על הפרשה - לענייני מידותיהן של ישראל והחל דבריו מאברהם אבינו]

המדרגה הראשונה בתכונת הנפש של ישראל היא **היחס לבריות**. שלושה סימנים יש באומה
זו: הרחמנים, הביישנים וגומלי חסדים (יבמות דף עט, א) אלה הן שלוש נקודות של עניין אחד
והוא תכונה פסיכולוגית של **אהבת הבריות** שהיא מיסוד אברהם אבינו. אצל הענק הזה
המכונה "האדם הגדול **בענקים**" (יהושע פרק יד, טו) היא מופיעה בגדלות .

יש מדרגות באהבת הבריות ואצלו היא הייתה **אהבה עצומה, אהבה רבה, אהבת עולם,**
אהבה שאינה תלויה בדבר, אידיאליזם של אהבה עד כדי הקרבה עצמית, ומסירות
נפש בשביל הזולת.

כענקיות האמונה של אברהם אבינו אשר "האמין בד'", "הכיר את בוראו", "ויקרא בשם ד"
"והיה הולך ומזכה הרבים" (רש"י בראשית פרק יב, ה) – **כך היא ענקיות - אהבתו כל**
אדם.

וכך היא **כידוע גם הנהגתו ומידותיו בהכנסת האורחים, ובמסירות נפשו על דין סדום,**
ועל לוט בן אחיו – ובשלוש אלה מתגלה ענקיות האהבה של אברהם אבינו לכל
הבריות.

רק מיסוד המידות האלה, **האצילות הזאת והעדינות הזאת, ראויים להגיע למתן**
תורה. על כן, כאשר העדינות והאצילות של אברהם אבינו מופיעה אצל משה
רבינו – אז הן מתגלות בכפל כפליים. "התורה מזככת את המידות – ובשובם לפעולת
החיים הרי הם שבים בשפע רב..." (אורות התורה יא)